

عنوان مقاله:

بررسی نقش آموزگاران در ترویج یادگیری خود راهبر در دبستان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد روف مرادی - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش سنندج، کردستان، ایران

علی شفیعی - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش سنندج، کردستان، ایران

گلاره قمری - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش سنندج، کردستان، ایران

شهرام نصیری - آموزش ابتدایی اداره آموزش و پرورش سنندج، کردستان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از چالش های اساسی در حوزه آموزش و پرورش، توسعه و ارتقاء سطح یادگیری دانش آموزان است. در این راستا، نقش و اثرات قابل توجهی برعهده آموزگاران می باشد. یادگیری خودراهبر به عنوان یک الگوی مهم در فرآیند آموزشی ظاهر می شود که نه تنها مهارت های تحولی را تقویت می کند، بلکه استقلال و انگیزه فرد را نیز تقویت می دهد. با توجه به تغییرات سریع در فناوری و نیاز به فردی خودآموز و خودراهبر، مسئولیت آموزگاران در ترویج یادگیری خودراهبر به عنوان یک مهارت بنیادین در دوران دبستان از اهمیت بالایی برخوردار است. مواجهه با این چالش نیازمند بررسی دقیق نقش و اهمیت آموزگاران در تحول فرآیند یادگیری است. یادگیری خودراهبر به عنوان یکی از اصول آموزشی موثر در توسعه فردی و حرفه ای شخصیت ها محسوب می شود. آموزگاران، به عنوان مربیان اصلی در محیط دبستان، می توانند با ارائه راهکارها و ارتقاء مهارت های آموزشی خود، نقش بسزایی در افزایش توانمندی دانش آموزان برای یادگیری خودراهبر را ایفا نمایند. این مقاله به بررسی نقش آموزگاران در ترویج یادگیری خودراهبر در محیط دبستان می پردازد. با تاکید بر اهمیت این نقش و تاثیر آموزگاران بر توسعه مهارت های یادگیری خودراهبر در دانش آموزان، راهکارها و استراتژی هایی ارائه خواهد شد تا این فرآیند در محیط دبستان بهبود یابد.

کلمات کلیدی:

یادگیری خود راهبر، آموزگاران، خانواده، دانش آموز، مشارکت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1939422>

